

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin, Üye Devlere Hapis Cezasına Alternatif Belirli Ceza Tedbirleri Hakkında R(76) 10 Sayılı Tavsiye Kararı*

(Bakan Delegeteri Komitesinin 9 Mart 1976 tarihli 255. oturumunda Bakanlar Komitesince kabul edilmiştir.)

Bakanlar Komitesi,

Suç politikasında ortak ilkeler belirlenmesinin Avrupa Konseyine üye devletlerin çıkarına olduğunu düşünerek;

Bireysel özgürlüğe duyulan saygının dışında olmasının yanı sıra, birçok zararları bulunması nedeniyle mümkün olabildiğince hapis cezası verilmesinden kaçınılması yönünde bütün üye devletlerde gözlemlenen eğilimi gözönüne alarak ve toplum güvenliğini tehlikeye atmaksızın bu işlemin daha ileriye götürülebileceğine inanarak;

Sonuç itibarıyla, sadece uzun süredir mevcut olan tedbirlerinin (cezanın tecili ve Denetimli Serbestlik gibi) geliştirilmesinin değil, aynı zamanda mahkemelerce çeşitli cezalandırma şekilleri arasından, bireysel davaya en uygun olanın seçilmesini mümkün kılacak yeni tedbirlerin teşvik edilmesinin gerekli olduğunu düşünerek;

Hapis cezasına alternatiflerin, suçluların rehabilitasyonu amacına hizmet edebileceğini ve hapsedmeden daha az maliyeti olduğunu göz önüne alarak;

Muhtelif üye devletlerde, bu alanda edinilen deneyimlerin ışığı altında üye devletlerin hükümetlerine,

1- Hapis cezası yerine alternatiflere hükmedilmesini önleyen hukuksal engellerin kaldırılması amacıyla ulusal mevzuatlarını incelemelerini,

2- Mevcut alternatiflerin geliştirilmesi konusunda hiçbir çabanın boşuna gitmemesini ve özellikle;

a) Mümkün olabilecek kabulü amacıyla, bazı üye devletlerde denenmiş olan, ikâmetgah tesislerinin kullanımının artırılması da dahil olmak üzere, yeni Denetimli Serbestlik metotları üzerinde çalışmalarını,

b) Bir ceza olarak, para cezalarının geniş bir şekilde uygulanmasını ve bu tür para cezalarını suçlunun malî kaynaklarına göre ayarlanmasını mümkün kılan metotlara mevcut olmasını, para cezasının infazı metotlarının mümkün olabildiği her durumda hapis cezası verilmesinden kaçınılmasını,

c) Hapis cezalarının yerine bağımsız cezalar olarak, kısıtlamanın yanı sıra, çeşit mahrumiyetlere hükmetme (sürücü belgesinin geri alınması gibi) imkânlarının araştırılmasını,

3- Kendi mevzuatlarına dahil edilebilecek çeşitli, yeni, hapis cezasına alternatifler üzerinde çalışmalarını ve özellikle; Suçlu bulunmaya tamamen işaret eden fakat suçluya ehemmiyetli bir ceza vermeyen ceza tedbirlerinin faaliyet alanını göz önünde tutmalarını;

a) Suçlu bulunmaya tamamen işaret eden fakat suçluya ehemmiyetli bir ceza vermeyen ceza tedbirlerinin faaliyet alanını göz önünde tutmalarını;

b) Suçlunun mahkûmiyet sonrası gelişimini dikkate alarak, bir ceza uygulanmasını gerektirecek hüküm kurulduktan sonra verilen cezanın tecil edilebilmesini kolaylaştırmalarını,

c) Kamu hizmetlerinde çalıştırmanın avantajlarını ve özellikle sağladığı fırsatları gözetmelerini;

- Suçlu bakımından kamu hizmetlerinde çalışarak ıslah olmak,

- Toplum bakımından, gönüllü çalışmada işbirliğini kabul ederek suçlunun yeniden topluma kazandırılmasına katkıda bulunmak;

d) Suçlunun toplumla olan bağlarının korunmasını veya yeniden kurmasını sağlayacak olan ve tam hapsedilmeden daha yumuşak bir ceza biçim olan yarı hapislik ile ne gibi katkılar sağlanabileceğini gözönünde tutmalarını,

4- Gerekli kaynakları, alternatif cezaları infaz etmekle sorumlu dairelerin hizmetine sunmalarını ve bu kaynakların mümkün olabildiğince etkili kullanılmasını sağlamalarını;

5- Hapis cezasına alternatif olarak geliştirilen tedbirlerin devamlılık sürecinin yargı ile

* Metinler Necati NURSAL'a ait Uluslar arası Cezaevi Standartları ve Denetimli Serbestlik Kuralları Kitabı'ndan alınmıştır.

bütünleştirilmesi için düzenlemeler yapmalarını;

6- Bu alternatif tedbirlerin kabul edilmesinin temini bakımından toplumun, alternatif tedbirler konusunda bilgilendirilmesinin sağlanması için çaba göstermelerini;

7- Bu tavsiye kararı ile açıklayıcı raporunun uygun kurum ve servislere geniş bir biçimde dağıtılmasını gözetmelerini,

Tavsiye eder.

Hükümetleri, bu tavsiyelerin uygulanması hakkında ne gibi adımlar atıldığı konusunda her beş yılda bir Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bilgi vermeye davet eder.